

Odgovor ambasadora Azerbejdžana u Srbiji povodom tvrdnji ambasadora Jermenije u Češkoj Ašota Ovakimjana

Eldar Hasanov: Jermenija snosi odgovornost za brojne zločine

POVODOM

Povodom navoda ambasadora Jermenije u Češkoj, Ašota Ovakimjana, u razgovoru za Radio Slobodna

Evropa (RSE), a koji su preneti u Vašem listu 25. jula 2020, da u prodaji naoružanja Jermeniji nema ograničenja, a da Jermenija ima reputaciju pouzdanog partnera, želeo bih da podsetim na nekoliko činjenica.

Pre svega bih hteo da naglasim da je u okvirima UN-a usvojen niz rezolucija u vezi sa jermensko-azerbejdžanskim, nagorno-karabaškim sukobom. U tim rezolucijama postoje odredbe, uključujući i one koje se odnose na isporuku naoružanja. S tim u

• U okvirima UN-a usvojen je niz rezolucija u vezi sa jermensko-azerbejdžanskim, nagorno-karabaškim sukobom uključujući i isporuku oružja

Republike Azerbejdžan i neprihvatljivost upotrebe sile za sticanje teritorija. Između ostalog, snažno podstiče države da se suzdrže od isporuke naoružanja ili vojne imovine koja bi mogla dovesti do eskalacije sukoba ili nastavka okupacije teritorija.

Na međunarodnom nivou priznato je da je Jermenija okupirala teritorije Azerbejdžana. Savet bezbednosti UN-a upozorava države da ne isporučuju naoružanje Jermeniji. Svrha ove stavke je da se ovoj

zemlji ne pruži prilika da dodatno eskalira napetost i zauzme teritorije Azerbejdžana. Rezolucija dalje sadrži zahtev za momentalnim, bezuslovnim i potpunim povlačenjem okupacionih snaga sa svih okupiranih teritorija Azerbejdžana. Nije čudo da Jermenija ulaže sve snage kako bi datu rezoluciju SB UN-a prepustila zaboravu.

Ovde je potrebno posebno naglasiti da je Jermenija tokom rata, koji je započela protiv Azerbejdžana, narušila brojne obaveze prema međunarodnom pravu, uključujući međunarodno hu-

te i ljude kao svoje mete. Imali smo gubitke i među vojskom i među civilima. Međutim, kao rezultat preduzete odmazde oružanih snaga Azerbejdžana, napadačka strana je pretrpevala ogromne gubitke bila primorana da se povuče.

Stoga se Jermenija, uprkos svojim neosnovanim izjavama, ne može smatrati državom koja je posvećena svojim međunarodnim obavezama. Naprotiv, Jermenija je stekla reputaciju agresorske zemlje koja se bori protiv civila.

Upravo zbog toga apelujemo na države da se suzdrže od prodaje oružja Jermeniji.

Mi polazimo, kao što sam gore objasnio, od međunarodnog prava, od međunarodnih dokumenata. Nije slučajno Generalna skupština UN-a u svojoj rezoluciji br. 62/243 od 2008. godine, koju je takođe podržala i Srbija, navela da „nijedna država ne treba da prizna legalnom situaciju koja je nastala kao rezultat okupacije teritorija Republike Azerbejdžan, i ne bi trebalo da olakšava ili doprinosi održavanju ove situacije“. Upravo isporuka naoružanja doprinosi očuvanju situacije okupacije teritorija Azerbejdžana i nastavku agresije ove zemlje nad mimim Azerbejdžancima, kao što se to ponovilo 2020. godine.

Kako bi se osećala srpska strana kada bi saznala da neke njene prijateljske zemlje i strateški partneri snabdevaju naoružanjem iz koga pucaju i ubijaju Srbe? Vidite, ovo je osetljivo pitanje za nas. I nije iznenađujuće da je isporuka srpskog naoružanja Jermeniji izazvala razočaranje i duboko žaljenje kod azerbejdžanske strane.

Zbog toga, azerbejdžanska strana očekuje od srpske strane, u duhu strateškog partnerstva koje postoji između naših zemalja, zvaničnu procenu pitanja snabdevanja Jermenije naoružanjem.

Azerbejdžan je i dalje posvećen rešavanju sukoba putem pregovora u kojima posreduje OEBS-ova grupa Minsk. A šta radi jermenska strana? Novi premijer Jermenije Nikol Pašinjan svojim postupcima i kontradikcijama nanio je ozbiljan udarac, uništio je mirovni plan i pregovarački proces OEBS-ove Minsk grupe. Ali više sam siguran da će Azerbejdžan bezuslovno vratiti sve svoje okupirane teritorije.

Eldar Hasanov

manitarno pravo. To su vojna agresija nad drugom suverenom državom - Azerbejdžanom, masakr mimih Azerbejdžanaca (setimo se genocida nad Azerbejdžancima u februaru 1992. godine u gradu Hodžali), sprovođenje etničkog čišćenja na okupiranim teritorijama i drugi teški ratni zločini protiv mimog azerbejdžanskog stanovništva.

Kao što se može videti, Jermenija snosi međunarodnu i pravnu odgovornost za brojne zločine koje je počinila tokom vojne agresije nad Azerbejdžanom. Uzgred, događaji od 12. jula pokazali su da je ova zemlja, kao i početkom devedesetih, izdajnički koristeći vojnu silu, ponovo, pored vojnika, izabrala civilne objek-

vezi, posebno bih hteo da pomenem Rezoluciju Saveta bezbednosti UN-a br. 853 od 29. jula 1993. godine.

U datoj rezoluciji, Savet bezbednosti UN-a izražava ozbiljnu zabrinutost izazvanu tenzijama između Jermenije i Azerbejdžana. Nadalje, Savet bezbednosti UN-a sa zabrinutošću primećuje eskalaciju vojnih dejstava i zaplenu Agdamskog reiona u Azerbejdžanu. U operativnom delu rezolucije osuđuju se oduzimanje teritorija Republike Azerbejdžan, uključujući Agdam; napadi na civile i bombardovanje naseljenih područja Azerbejdžana. Savet bezbednosti UN-a u ovom dokumentu još jednom potvrđuje suverenitet i teritorijalni integritet

Republike Azerbejdžan i neprihvatljivost upotrebe sile za sticanje teritorija. Između ostalog, snažno podstiče države da se suzdrže od isporuke naoružanja ili vojne imovine koja bi mogla dovesti do eskalacije sukoba ili nastavka okupacije teritorija.